

Foreign Policy: Proč Evropa a USA nedokážou vypracovat společnou politiku vůči Číně

- CZ24 News | 2. března 2020

EVROPA/USA: Evropa a USA nedokážou vypracovat společnou politiku vůči Číně, a to zejména proto, že Američané dávají přednost rétorice „jste buď s námi, nebo proti nám“, napsal Foreign Policy.

Kromě toho, jak uvádí časopis, je situace komplikována skutečností, že některé evropské země se pokoušejí navázat konstruktivní dialog s Pekingem, což v mnoha ohledech brání vytvoření společné protičínské fronty, a to i v evropském měřítku.

Američané zašli příliš daleko: na mnichovské bezpečnostní konferenci vyzval americký ministr obrany Mark Esper spojence Washingtonu, aby „otevřeli oči“ vůči „čínské hrozbě“; Ministr zahraničí Mike Pompeo řekl, že Západ „vyhrává“ konflikt s Čínou, a vedoucí úředník Trumpovy administrativy řekl, že pokud se Evropa odmítne dívat na Peking prismatem „jsou proti nám“, „nechápe podstatu věci“, uvedl Foreign Policy.

Evropané také naslouchali jednomu americkému republikánskému zákonodárci, který tvrdil, že propuknutí koronaviru je „šance“ obrátit Číňany proti vládě. Poslechli si také předsedkyni Sněmovny reprezentantů USA Nancy Pelosiovou která označila jednání telekomunikační společnosti Huawei za „*tajnou formu agrese*“.

K většině těchto varování jsou však Evropané hluchí. Jak se ukázalo, když došlo na Čínu, Washington a Evropa mluvily různými jazyky na všech kulatých stolech, pracovních snídaních a ve všech konverzacích v zákulisí v bavorského hlavního města. „Dokud se tato situace nezmění, bude vytvoření transatlantické politiky vůči Číně obtížné, ne-li nemožné,“ uvedl časopis.

Je možné, že v nadcházejících měsících bude americký prezident Donald Trump osobně torpédovat vyhlídky na takovou spolupráci. K tomu může dojít, pokud realizuje své dlouhodobé hrozby zavedení dalších cel na evropské automobily. Tyto obavy se v mnoha ohledech překrývají s dalším závažným faktorem, který brání sjednocení úsilí na politické frontě: mizející důvěra Evropanů v to, co americká administrativa říká a dělá.

Vzájemná důvěra mezi Evropou a USA se začala tavit od doby, kdy Trump nastoupil do funkce a odstoupil od pařížské dohody o klimatu a íránské jaderné dohody. Navíc jeho nečekané rozhodnutí stáhnout americká vojska ze Sýrie Evropany opravdu šokovalo a jeho prohlášení, že Evropa je mnohem horší než Čína, jsou velmi špatně kombinována s Pompeovým napomenutím, že na Západě je všechno dobré, stejně jako s Esperovými výzvami spojit síly proti Pekingu.

Současně v Mnichově byl pocit nedůvěry k americké politice posílen prohlášeními amerických úředníků, kteří fakticky přiznali, že blafují, když hrozili, že přestanou sdílet zpravodajské informace s Británií a Evropou, pokud se rozhodnou uchýlit se ke službám Huawei na založení 5G sítě.

Evropané zdvořile poslouchali americká varování o Číně. Ale i šéf konference, zkušený německý diplomat, Wolfgang Ischinger, byl nucen reagovat na nával obvinění proti Pekingu. Zejména připomněl, že Čína v současné době nebojuje o život, ale bojuje se smrtí s

koronavirem, jehož účinky mají echo po celém světě. **„Zdá se mi, že si Čína zaslouží sympatie, pomoc a slova podpory, nejen kritiku,”** řekl Ishinger.

Evropa a Spojené státy nejsou moc spokojeny s Čínou, kterou vede Si Ťin-pching. Zaprvé se jim nelíbí, že na rozdíl od příslibů čínského vůdce nebyl trh této země plně otevřen pro zahraniční investice. Za druhé, Washington i Brusel se staví proti vývozu policejního státu do zemí Afriky a Latinské Ameriky. Zatřetí se jim nelíbilo potlačování muslimů v Sin-ťiang, v západní oblasti Číny.

Zároveň se Evropa a Spojené státy shodly na tom, že by se s Čínou mělo bojovat. Obě strany zpřísnily pravidla pro čínské investory. Obě strany odsoudily pekingské akce v Sin-ťiang. Obě strany mluví o nové tvrdé průmyslové politice.

Nicméně se Brusel a Washington neshodují na tom, jak by měli definovat toto soupeření. Nakonec bude hodně záležet na tom, zda strany mohou vyvinout společnou politiku vůči Číně, o které se na konferenci tolik mluvilo.

Podle Foreign Policy by USA měly především zjemnit rétoriku v duchu „jste bud s námi, nebo proti nám“. Reinhard Butikofer, politik z německé strany zelených, uvedl v rozhovoru pro časopis, že pokud jde o Čínu, představitelé Washingtonu stále mluví s Evropany, jako by „nerozuměli“. *„Čím více hrozí prsty, tím méně Evropané poslouchají,”* řekl.

Evropa však musí také zintenzívnit úsilí na vytvoření společné, soudržné a tvrdé politiky vůči Číně, vzhledem k tomu, že se Bruselu v minulém roce nedařilo této oblasti všechno hladce. Od doby, kdy EU prohlásila Čínu za „systémového rivala“, se evropské úsilí v tomto směru zastavilo a Německo zde hraje významnou roli, tvrdí časopis.

Zaprvé jde o to, že německá kancléřka Angela Merkelová si nechce rozhněvat Peking. To vedlo k tomu, že na rozdíl od Británie, Francie a dalších evropských zemí otevřela dveře své země Huawei a také odmítla poblahopřát taiwanskému prezidentovi Tsai Invenovi k jeho znovuzvolení.

V září Merkelová navíc plánuje uspořádat summit v Lipsku za účasti Si Ťin-pchinga a všech 27 vůdců EU. Merkelová tlačí Čínu, aby uzavřela komplexní dohodu o investicích s EU, jakož i užší spolupráci v boji proti globálnímu oteplování. Jednání s Pekingem v této věci však postupují pomalu; kromě toho do nich zasahuje koronavirus.

„Pokud Německo na tomto jednání nebude jednat opatrně, mohlo by to spíše podkopat než posílit evropskou jednotu ve vztahu s Čínou,” řekl Mikko Huotari, ředitel Institutu čínských studií Gerharda Mercatora v Berlíně.

Podle Emanuela Macrona, dokud Evropa neobnoví pořádek ve svém vlastním táboře, bude pro ni velmi obtížné dosáhnout větších úspěchů při jednáních se Spojenými státy. Francouzský prezident se pokusil Trumpa dvakrát přesvědčit, aby navázal úzkou spolupráci s Evropou ohledně Číny – a dvakrát selhal.

„Pokud má Evropa vyvinout sjednocenou strategii transatlantického sbližování, pak by měl ale Washington najít způsob, jak se zapojit do dialogu, aby mu věřila, a také změnit tón ve vztahu ke svým spojencům,” dodal Foreign Policy.